

[Ivar Nørgaard]

nærmere – og det vil jeg gerne bede statsministeren om at gøre – hvilke offentlige kontorer regeringen finder det er rimeligt at placere materialet på.

Partierne er enedes om at henstille til folketingets præsidium at udarbejde en informationsavis med partiernes kommentarer til EF-pakken, og den avis skal så til gengæld udsendes til samtlige husstande. Vi mener, at sådan en informationsavis vil være et nyttigt redskab for vælgerne, ikke mindst til at modstå den skrækkampagne, som regeringen og erhvervsorganisationerne allerede har sat i gang.

Selv om vi har været betænkelige ved en så kort forudgående oplysnings- og debatperiode, som regeringen har fastlagt ved at foreslå, at datoen for folkeafstemningen skal være den 27. februar 1986, har socialdemokratiet ikke ment, at vi kunne modsætte os den dato.

Regeringspartierne synspunkter har i kraft af deres dominans i massemedierne og deres store økonomiske støtte fra erhvervsorganisationerne hidtil haft stor overvægt i den offentlige debat. Vi mener, at informationsavisen vil råde bod herpå, men er naturligvis indstillet på, at vi selv derudover må gøre vort til, at befolkningen også får adgang til de synspunkter, der har medført, at et flertal her i folketinget har sagt nej til pakken.

Med disse ord skal jeg anbefale, at man går ind for de ændringsforslag, regeringen har fremsat, og som vi i enighed er nået til forlig om.

Kent Kirk (KF):

Vi finder, at den sag, som nu skal udsendes til vejledende folkeafstemning, er en meget vigtig sag for Danmark og for den danske befolkning. Derfor har det været lidt uforståeligt for os under de intense forhandlinger, som hr. Ivar Nørgaard just har beskrevet, at vi har skullet have så meget pindehuggeri om, hvordan spørgsmålet skulle formuleres. Dog har det været vigtigt for os, at det spørgsmål, befolkningen skal tage stilling til, er formuleret således, at det er noget, man identificerer forhandlingsresultatet med, og derfor er vi glade for, at det er lykkedes under forhandlingerne at skabe et flertal for, at vi kan bruge udtrykket »EF-pakken«. At der så i parentes skal stå »Europæisk Fælles

Akt«, det er helt i orden set med vores øjne. Hovedsagen er, at spørgsmålet er formuleret sådan, at befolkningen kan identificere den sag, den skal tage stilling til.

Vi har også hele tiden været indstillet på, at befolkningen skal have en så god og reel information om dette spørgsmål som overhovedet muligt. Derfor er vi glade for, at det er lykkedes under forhandlingerne at opnå enighed om at henstille til folketingets præsidium at få udarbejdet en informationsavis, hvor partierne får mulighed for at fremlægge deres synspunkter for befolkningen.

Jeg skal derfor sige, at det konservative folkeparti anbefaler de ændringsforslag, der er stillet, og vi vil stemme for både ved anden- og tredjebehandlingen.

Tørnæs (V):

Vi er meget tilfredse med, at det er lykkedes at opnå enighed om lovforslaget. Det betyder for det første, at folkeafstemningen kan finde sted den 27. februar, at den dato altså er sikret. Vi er nemlig overbevist om, at befolkningen ikke ville have haft forståelse for, at denne afstemning blev unødigt forsinket på grund af manglende enighed om tekniske detaljer.

Enigheden betyder også, at enhver snak, som fremkommer nu og da fra såvel socialdemokratiets som fra SFs side om, at regeringen forlanger en folkeafstemning, endsige om, at regeringen vil gennemtrumfe en folkeafstemning, nu må forstumme, idet det jo er klart, at det er folketinget, der med denne beslutning bestemmer, at der skal være en folkeafstemning.

Det, der stemmes om, afstemningstemaet, ja, det er klart for enhver, at det selvfølgelig er EF-pakken. At der så i parentes kan indføjes andre tekniske betegnelser, som eksempelvis »Europæisk Fælles Akt«, har vi ikke stærke indvendinger imod.

Lidt mere uforståeligt for os er det, da vi nu alle er enige om behovet for størst mulig oplysning til befolkningen i perioden op til folkeafstemningen, at man fra visse sider har hævdet, at det var nødvendigt, at bemærkningerne til lovforslaget skulle udgå i det, som man udsendte fra regeringens side. Vi mener, at det altid har været respekteret, at bemærkninger til lovforslag var uddybende